

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 455/2016-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júna 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, právne zastúpenej advokátkou JUDr. Irenou Sopkovou, Advokátska kancelária, Hlavná 25, Košice, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 4/14-1000 a jeho uznesením zo 14. júla 2015 a postupom špeciálneho prokurátora v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 4/14-1000 a jeho uznesením z 19. augusta 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2016 doručená sťažnosť spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“)

postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 4/14-1000 a jeho uznesením zo 14. júla 2015 a postupom špeciálneho prokurátora v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 4/14-1000 a jeho uznesením z 19. augusta 2015. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 29. apríla 2016.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že uznesením špeciálnej prokuratúry sp. zn. VII/1 Gv 4/14/1000 zo 14. júla 2015 bolo trestné stíhanie obvineného [REDAKOVANÉ] (ďalej len „Ing. [REDAKOVANÉ]“) pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a za obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 4 písm. a) a b) Trestného zákona zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Uznesením špeciálneho prokurátora sp. zn. VII/1 Gv 4/14/1000-69 z 19. augusta 2015 bola zamietnutá sťažnosť proti už označenému uzneseniu špeciálnej prokuratúry, ktorú podala sťažovateľka ako poškodená v trestnom konaní. Súčasne 19. augusta 2015 bola na ostatných spoluobvinených podaná obžaloba.

Sťažovateľka v súlade s ustanovením § 363 Trestného poriadku podala Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) návrh na preskúmanie právoplatného uznesenia o zastavení trestného stíhania. Listom generálnej prokuratúry (podpísaným v zastúpení generálneho prokurátora Slovenskej republiky jeho námestníkom pre trestný úsek) č. k. XVI/2 Pz 107/15/1000-13 z 12. februára 2016, ktorý bol právnej zástupkyňi sťažovateľky doručený 23. februára 2016, nebolo návrhu na zrušenie právoplatného zastavujúceho uznesenia vyhovené.

Sťažovateľka 24. februára 2016 podala podnet podľa § 31 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) proti právoplatnému uzneseniu o zastavení trestného stíhania. Listom generálnej prokuratúry č. k. XVI/2 Pz 22/16/1000-3 z 11. marca 2016 doručeným právnej zástupkyňi sťažovateľky 17. marca 2016 bolo oznámené, že sa podnet zamietla ako neprípustný.

Podľa názoru sťažovateľky od doručenia prípisu generálnej prokuratúry, teda od 17. marca 2016 plynie zákonná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu, pretože všetky dostupné opravné prostriedky už boli vyčerpané.

Podstata sťažnosti spočíva v tom, že sťažovateľka bola konaním Ing. [REDACTED] a jeho spoluobvinených poškodená. Podľa sťažovateľky Ing. [REDACTED] jej v postavení generálneho riaditeľa a predsedu predstavenstva spôsobil škodu vyše 700 000 000 Sk. V priebehu vyšetrovania bolo konanie Ing. [REDACTED] preukázané listinnými dôkazmi aj výpoveďami svedkov. Vyšetrovateľ predložil špeciálnej prokuratúre po šiestich rokoch vyšetrovania spis v rozsahu niekoľko desiatok zväzkov s návrhom na podanie obžaloby. Argumentoval tým, že Ing. [REDACTED] bol tou osobou, ktorá umožnila spáchanie trestnej činnosti. Mal tak konať za úplatky. Napriek tomu však špeciálna prokuratúra trestné stíhanie voči Ing. [REDACTED] zastavila s odôvodnením, že sa nedopustil konania kladeného mu za vinu, pretože tieto skutky spáchali ostatní obvinení. Sťažovateľka argumentovala, že ostatní obvinení pritom prístup k uvoľňovaniu finančných prostriedkov nemali. Napriek tomu bolo trestné stíhanie voči Ing. [REDACTED] právoplatne zastavené a nevyhovelo sa ani návrhu sťažovateľky podľa § 363 Trestného poriadku, ale ani jej podnetu podľa § 31 zákona o prokuratúre.

Uvedený postup považuje sťažovateľka za nezákonný a zároveň aj za porušenie označených práv podľa ústavy a listiny. Robí tak z viacerých skutkových a právnych dôvodov, ktoré sú v sťažnosti podrobne uvedené. Zo zásadného hľadiska argumentuje sťažovateľka najmä tým, že v prípade existencie vzájomne si odporujúcich dôkazov vytvorenie úsudku o pravdivosti dôkazov závisí len na vyhodnotení súdu, a preto pri takomto dôkaznom stave musí byť podaná obžaloba. V konečnom dôsledku len súd mohol rozhodnúť, či Ing. [REDACTED] skutky kladené mu za vinu spáchal.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo Slovenskej sporiteľne, a. s. so sídlom Tomášikova 48, Bratislava podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 z listiny základných práv a slobôd a čl. 149 Ústavy SR uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, sp. zn. VII/2 Gv 4/14-1000-40 zo dňa 14.7.2015 a naň nadväzujúceho

uznesenia Špeciálneho prokurátora VII/1 Gv 4/14-1000-69 zo dňa 19.8.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť porušené bolo.

II. Zrušuje uznesenie Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, sp. zn. VII/2 Gv 4/14-1000-40 zo dňa 14.7.2015 a naň nadväzujúce uznesenie Špeciálneho prokurátora VII/1 Gv 4/14-1000-69 zo dňa 19.8.2015 a vec vracia Generálnej prokuratúre SR, aby v nej znovu konal a rozhodol.

III. Generálna prokuratúra SR je povinná uhradiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ireny Sopkovej, Hlavná 25, Košice, a to vo výške 269,30 EUR, a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Z prípisu generálnej prokuratúry č. k. XVI/2 Pz 22/16/1000-3 z 11. marca 2016 vyplýva, že ním nebolo vyhovené návrhu sťažovateľky z 24. februára 2016. Podľa § 31 ods. 5 zákona o prokuratúre v znení účinnom od 1. januára 2016 postupom podľa tohto zákona sa nemožno domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného v trestnom konaní, ani preskúmania zákonnosti postupu prokurátora v trestnom konaní, vrátane postupu spočívajúceho v preskúmaní postupu policajta v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania podľa Trestného poriadku. To neplatí, ak ide o podnet na podanie dovolania podľa Trestného poriadku. Vzhľadom na toto ustanovenie je zrejmé, že podanie sťažovateľky z 24. februára 2016 nie je podnetom podľa zákona o prokuratúre, ale v poradí druhým návrhom poškodeného podaným podľa § 364 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Pritom prvý návrh z 1. októbra 2015 bol posúdený ako nedôvodný, čo vyplýva z listu generálnej prokuratúry z 12. februára 2016 doručeného právnej zástupkyňi sťažovateľky 23. februára 2016. Vzhľadom na uvedené návrhu sťažovateľky z 24. februára 2016 nemožno vyhovieť, ale ani o ňom konať, lebo jednak stanovisko generálnej prokuratúry z 12. februára 2016 je konečné a nemôže byť preskúmané alebo zmenené žiadnym prokurátorom činným v Slovenskej republike, ale okrem toho už uplynula šesťmesačná lehota podľa § 364 ods. 3 Trestného poriadku, v rámci ktorej je možné zrušiť právoplatné rozhodnutie vydané v prípravnom konaní. Táto lehota uplynula 19. februára 2016, keďže uznesenie o zastavení trestného stíhania sa stalo právoplatným 19. augusta 2015.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť smeruje proti zastavujúcemu uzneseniu špeciálnej prokuratúry, ktoré sa stalo právoplatným 19. augusta 2015. Sťažovateľka považuje sťažnosť podanú ústavnému súdu za včasnú s poukazom na to, že najprv musela vyčerpať iné zákonom dané účinné prostriedky na ochranu svojich práv, a to jednak návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle § 363 a nasl. Trestného poriadku, ale tiež podnet na preskúmanie postupu špeciálnej prokuratúry

podľa § 31 zákona o prokuratúre. Keďže prípis generálnej prokuratúry z 11. marca 2016 prevzala právna zástupkyňa sťažovateľky 17. marca 2016, treba sťažnosť považovať za včas podanú.

S uvedeným právnym názorom nemožno z pohľadu ústavného súdu súhlasiť.

Je nesporné, že vo vzťahu voči právoplatnému zastavujúcemu uzneseniu špeciálnej prokuratúry mala sťažovateľka k dispozícii mimoriadny opravný prostriedok v podobe návrhu na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Tento opravný prostriedok sťažovateľka aj využila, pričom prípisom generálnej prokuratúry z 12. februára 2016 nebolo jej návrhu vyhovené. Tento prípis právna zástupkyňa sťažovateľky prevzala 23. februára 2016. Od doručenia tohto prípisu začala plynúť zákonná dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Za posledný deň lehoty, ktorý by inak pripadol na sobotu 23. apríla 2016, treba považovať pondelok 25. apríla 2016 ako najbližší pracovný deň. Sťažnosť ústavnému súdu, ktorá bola odovzdaná na poštovú prepravu 29. apríla 2016, treba preto považovať za oneskorene podanú.

Ako na to správne poukazuje generálna prokuratúra v prípise z 11. marca 2016, vzhľadom na ustanovenie § 31 ods. 5 zákona o prokuratúre v znení účinnom od 1. januára 2016 nebol v danej veci prípustný podnet proti právoplatnému zastavujúcemu uzneseniu špeciálnej prokuratúry, keďže toto bolo vydané v trestnom konaní. Zákon teda explicitne vylučuje prípustnosť sťažovateľkou uplatneného prostriedku na obranu jej označených práv. Za takéhoto stavu pri počítaní zákonnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nebolo možné prihliadnuť na dátum doručenia prípisu generálnej prokuratúry z 11. marca 2016.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2016